

[Per Hækkerup.]

tallet alene har ansvaret for at have gennemført, er gennemført og gennemtruffet hen over hovedet på socialdemokratiet. Det har betydet, at vi igen står i den situation, at der ikke længere er 4 store partier bag ved en forsvarsordning. Det er mig uforståeligt, at regeringen virkelig har villet presse denne forsvarsordning igennem. Vi tilbød fra socialdemokratiets side at gå positivt ind i et arbejde omkring en ny forsvarsordning. Vi tilbød at gå ind i positive forhandlinger om en sådan forsvarsordnings udformning. Vi pegede på, hvor nødvendigt det var, at vi fik en overvejelse først og fremmest af det egentlige indhold i forsvarsordningen og mente, at det ville være tilstrækkeligt, hvis vi i løbet af et halvt års tid kunne få et blandet udvalg af militære sagkyndige og civile til at gennemgå problemerne omkring våbensammensætningen m. m. imellem værnene, således at vi kunne få et virkelig reelt grundlag for drøftelsen af en kommende forsvarsordning. Men man havde ikke tid til at vente. Ganske vist skal den nye forsvarsordning som vedtaget af folketinget først træde i kraft pr. 1. januar 1970, men alligevel havde man ikke tid til at vente til efteråret. Det vil sige, at vi igen har fået en lille delvis reform, men ikke den virkelige nyordning af forsvaret, der er så påtrængende behov for, og som man havde stillet i udsigt at man agtede at gennemføre.

Regeringen proklamerede, at der skulle ske en fastlæggelse af tidsfølgen fra trafikinvesteringerne. Vi har fået en principdrøftelse og en principbeslutning om luft- haven på Saltholm, og det er godt, men en fastlæggelse af tidsfølgen i trafikinvesteringerne kan man ikke sige vi har fået. Det vil sige, at regeringens proklamerede hensigt på dette område heller ikke er blevet ført ud i livet. Igen er en reform blevet svigtet.

Regeringen talte om, at der skulle ske en fortsat udbygning af ungdommens uddannelsesmuligheder. Der er kommet visse små forbedringer i ungdommens uddannelsesvilkår, men det er kun små forbedringer. Regeringen afviste socialdemokratiets tilbud om noget større forbedringer, og ingen vil selv med den bedste vilje kunne kalde det, vi nu har set, for en reform af ungdommens uddannelsesmuligheder. Den reform venter vi også stadig på.

Regeringen proklamerede, at der skulle komme en reform med hensyn til de sociale ydelser. Der er sket visse nødvendige forhøjelser af visse sociale ydelser, men en reform af den sociale lovgivning er ikke kommet. Regeringen proklamerede dog ellers, at den ikke ville føle sig forpligtet til at vente, til sociallovskommissionen havde afgivet sin betænkning, men ville forbeholde sig retten til at stille også afgørende forslag med hensyn til den sociale reformering. Disse forslag er udeblevet, og den proklamerede reformpolitik er heller ikke blevet virkeliggjort på dette område.

Man antydede, at der ville komme en ændring af egnsudviklingsloven. Den er kommet, og den indebærer en forbedring, det må man erkende. Fra socialdemokratisk side hilser vi med glæde, at de partier, der hidtil har modsat sig en egnsudviklingslovgivning og en egnsudviklingsaktivitet, nu efter at de har fået regeringsansvar er gået ind herfor. Men vi finder ikke, at den nye egnsudviklingslov er tilstrækkelig, og vi finder især ikke, at dens geografiske udstrækning er tilstrækkelig. Når man tager beskæftigelsessituationen og arbejdsløshedens geografiske fordeling i landet i betragtning, så er det svært at forstå, at man fra regeringens side ikke var villig til at give egnsudviklingsloven et mere omfattende virkeområde, end tilfældet har været.

Hvis man altså således går alle de proklamerede reformer igennem, så ender man i det resultat, at de eneste områder, hvor der virkelig er sket noget i retning af at gennemføre reformer, er de områder, hvor forarbejdet var gjort under den tidligere socialdemokratiske regering. På de områder, hvor regeringen har proklameret, at den i øvrigt ville gennemføre reformer, har man praktisk taget ikke været i stand til at præstere noget.

Selv med den bedste vilje ville det ikke være rimeligt at betegne det år, vi har gennemlevet, som begyndelsen til den store reformperiode. Det er tværtimod en skuffelse at måtte konstatere, at disse reformer er udeblevet eller er blevet påbegyndt i et så langsomt tempo og så forsigtigt og så usikkert, som tilfældet har været. Intet under derfor, at skuffelsen over regeringen breder sig i stadig videre og videre kredse.

Da regeringen trådte til, proklamerede